

Mundtlig beretning – Jeanette Præstegaard – 2022

DET TALTE ORD GÆLDER

Kære repræsentanter, kære tilhørere

I de næste tre dage har vi en fælles opgave. Vi skal sætte retningen for Danske Fysioterapeuter for den kommende repræsentantskabsperiode, og vi skal drøfte, hvordan vi bliver en endnu bedre forening. Og vent og se, vi skal nok få styr på det!

Som I har læst i den skriftlige beretning, er der sket meget, siden vi mødtes sidst. I min mundtlige beretning i dag vil jeg se fremad. Og komme med mit og Hovedbestyrelsens bud på, hvordan vi udvikler vores forening.

Danske Fysioterapeuter har et stort og uforløst potentiale. Det skal vi forløse sammen. Og det skal vi, fordi virkeligheden kræver det.

Vi lever i en virkelighed, i en tid, hvor det føles som om, at verden står i flammer. Der er krig i Ukraine, der er økonomisk krise og energikrise – og det er alle forhold, som har betydning for vores medlemmers hverdag.

Det har også betydning for foreningens økonomi. Jeg vil derfor også allerede nu appellere til, at vi har den virkelighed i baghovedet, når vi skal prioritere og tage stilling til de mange forslag, der er på dagsordenen. For vi skal prioritere.

Det skal vi, fordi vi har en økonomi at tage hensyn til. Men også fordi vi skylder medlemmerne, hinanden og medarbejderne trygge rammer og en klar retning for foreningens arbejde.

Vi skal ikke fægte i blinde. Derfor er det vigtigt for mig og Hovedbestyrelsen at præsentere jer for fem pejlemærker, som vi mener, skal danne retningen om

vores arbejde de kommende år – politisk og organisatorisk, udadtil som indadtil.

Foreningens strategiske ambition er at være et relevant, handlekraftigt og synligt fællesskab for fysioterapeuter. En forening, hvor vi sætter medlemmernes kompetencer i centrum for at fremme professionen, det gode arbejdsliv og sætter en fysioterapeutisk dagsorden.

”Let’s walk the talk.”

Vi skal være en del af den politiske proces på Christiansborg og skubbe på for at få vores mærkesager igennem.

Vi skal være synlige i offentligheden på dagsordener, der har betydning for medlemmerne.

Men vi skal også holde fokus indadtil og hele tiden have for øje, hvordan vi imødekommer medlemmernes behov.

Målet er, at vi om to år, er nået et stort skridt på vejen, og at både beslutningstagere og medlemmer i endnu højere grad vil opleve os som seriøse, tydelige og relevante.

For at være relevant kræver det, at vi er fokuserede på medlemmernes behov – både når det kommer til det individuelle, ”what’s in it for me”, og behovet for at være en del af et stærkt fællesskab.

Målet er tilfredse medlemmer. Og at endnu flere ønsker at være en del af fællesskabet. Og netop derfor er fastholdelse og rekruttering Hovedbestyrelsens og mit første pejlemærke.

Vi skal have en ambitiøs strategi for fastholdelse og rekruttering af medlemmer, hvor vi tager udgangspunkt i, hvad medlemmerne efterspørger fra os.

Vi har i dag over 16.000 medlemmer. De er studerende, ledere, konsulenter, undervisere, forskere, arbejder i det offentlige eller i det private. De kan være arbejdsgivere, selvstændige eller lønmodtagere. Vi repræsenterer dermed, over for omverdenen, mange forskellige interesser, for uanset hvem vores medlemmer er, skal de opleve, at de bliver mødt ud fra deres behov; at vi lever op til deres forventninger. Det er en opgave, vi alle sammen skal tage dybt alvorligt, for vores organisationsprocent daler.

Vi leverer på et højt niveau i dag.

Tjek beretningen. Vi kan her læse rødt på hvidt, hvad der er sket i den periode, der er gået.

Fokus i den skriftlige beretning understreger netop, at det er medlemmerne, som sekretariatet dagligt bruger størstedelen af arbejdstiden på. Som det selvfølgelig skal være.

Sekretariatet får årligt 35.000 henvendelser fra medlemmer. Det svarer til, at der hver dag er cirka 135 medlemmer, der har brug for foreningens hjælp, støtte og rådgivning om alt fra overholdelse af basiskontrakter, barselsregler, karriererådgivning, uenighed med en leder, rådgivning ift. lønforhandling, osv, osv.

Foruden rådgivning tilbyder vi også andre løsninger til medlemmer. Og de tager godt imod dem. Fx har sekretariatet har afholdt 178 webinarer for næsten 6000 medlemmer i perioden, der er gået. Der udvikles og afholdes til stadighed en lang række af efteruddannelses- og organisatoriske kurser til medlemmerne.

Jeg tror af og til, at vi glemmer at værdsætte de ting, der skaber tilfredshed hos medlemmerne, men som kan virke usynlige.

Her vil jeg også gerne anerkende tillidsrepræsentanter, fællestillidsrepræsentanter, medlemmer af de regionale samarbejdsudvalg og arbejdsmiljørepræsentanters store arbejde med at få hverdagen til at fungere bedst muligt lokalt for medlemmerne. I gør et fantastisk – og for mange af os, også et usynligt, arbejde.

Jeg vil også gerne anerkende det store arbejde de 17 faglige selskaber og DSF hele tiden lægger i at være relevante for fysioterapeuter, der er nyuddannede, er nye inden for et andet faglig felt, eller bare som er helt almindelig nysgerrig fysioterapeut.

Vi gør det rigtig godt i dag.

Det ændrer dog ikke på, at vi kan professionalisere os yderligere.

Der er forskel på at være nyuddannet, på pension, på barsel, under uddannelse, sparet væk eller i gang med et jobskifte, og det skal vi kontinuerligt indrette og kvalificere vores tilbud efter.

Som fagforening skal vi være relevant. Vi skal hele tiden have medlemmernes behov for øje.

Tilbud og rådgivning kan dog ikke stå alene. Kernen i enhver fagforening – også i Danske Fysioterapeuter – er, at vi kan levere det, vi er sat i verden for: Kollektive aftaler, der forbedrer medlemmernes løn og arbejdsvilkår.

Det andet pejlemærke kalder jeg derfor: Løn og arbejdsvilkår.

Som I alle ved, gik jeg til valg på at gøre Danske Fysioterapeuter til en stærk fagforening. At det er faget og ikke økonomien, der binder os sammen. Det står jeg ved, men det er også indlysende for i særlig grad jer, der sidder her i dag, at det ikke er en beslutning, en formand kan træffe alene.

Jeg vil i de kommende år arbejde for, at vi bliver stærkere på fagforeningsdelen – og at vi ikke lader det faktum, at vi både organiserer

arbejdsgivere, selvstændige og lønmodtagere afholde os fra at tage de vigtige debatter, som en fagforening skal tage.

Vi skal turde tale om løn – også når lønnen bliver udbetalt af et medlem. Vi skal kunne tale om arbejdsmiljø og stress – også når det koster for arbejdsgiverne.

Foreningens formål er at fremme fysioterapeuters løn- og arbejdsvilkår.

Derfor sendte hovedbestyrelsen og jeg allerede midt i april overenskomstkrav til to klinikejere, som havde fravalgt vores fællesskab. Og derfor har hovedbestyrelsen indført over 80 årlige stikprøvekontroller af tilfældigt udvalgte basiskontrakter.

Jeg har derfor store forventninger til, at foreningens arbejdsgivere i den netop indledte genforhandling af basiskontrakten igen er parate til at tage ansvar.

Medlemmerne skal have gode vilkår – og de arbejdsgivere, der ikke vil det fælles mål, kan ikke være en del af foreningen.

Det er afgørende, at vi er dygtige til at forhandle og derigennem forbedrer medlemmernes løn- og arbejdsvilkår. Det handler om at være velforberejede og skarpe i forhandlingsrummet, men også om at styrke den platform, vi står på, når vi går ind til forhandlingerne.

Vi skal være langt skarpere på at tydeliggøre den merværdi, fysioterapeuter skaber i samfundet. Vi skal sætte fokus på at vise, hvad det ”at have været til fysioterapeut” både giver den enkelte i øget livskvalitet. Men særligt skal vi vise, hvad det giver samfundet i form af reduceret behov for hjemmehjælp, reduceret behov for medicin, reduceret behov for indlæggelse, reduceret behov for genindlæggelse osv, osv. Vi skal strategisk vise den samfundsøkonomiske merværdi, fysioterapeuter dagligt leverer til samfundet.

I mit perspektiv er det et afgørende argument for bl.a. at kræve fri adgang til fysioterapi med tilskud samt at kræve markante løft af rammevilkårene. Vi skal vise vores værdi for at kunne flytte os i samfundets indplacering af os – her både i det faglige som i det lønmæssige hierarki.

På det offentlige område står vi parate i startblokken. Vi skal i gang med at indsamle krav til OK 2023. Det er mit ønske, at forhandlingerne skal afspejle den store værdi for samfundet, som fysioterapeuter skaber på det offentlige område.

På praksisområdet har vi desværre endnu ikke kunnet afslutte overenskomstforhandlingerne. Men vi hænger i!

Desuden har hovedbestyrelsen besluttet at invitere alle aktører i og omkring praksissektoren til et kommende visionsseminar, hvor vi skal drøfte, og planlægge, hvordan vi klogest kan illustrere merværdien af den private indsats over for arbejdsgiverne. Men også, hvordan det offentlige og private kan arbejde endnu stærkere sammen.

Dette leder mig videre til pejlemærke nummer 3 som jeg kalder at højne fagligheder.

Kernen i det arbejde er en viden om, at et stærkt demokrati er et vidende demokrati. Vi fysioterapeuter er kompetente, seriøse, videnbaserede, empatiske, handlings- og løsningsorienterede. Og på en række områder sidder vi med nøglerne til at løse mange af de store udfordringer, som velfærdssamfundet står midt i.

Jeg vil gerne indlede uddybningen af det her pejlemærke med at understrege, at jeg opfatter fysioterapeuter som en meget veluddannet og fagligt bevidst faggruppe, men jeg tror, at en af nøglerne til den anseelse og de bedre løn- og arbejdsvilkår, som vi stræber efter, er at se på vores uddannelsesniveau.

Jeg ønsker en fremtid, hvor fysioterapeutuddannelsen er på kandidatniveau. Om uddannelsen ligger på en professionshøjskole eller på universitet er ikke afgørende for mig.

Det afgørende er, at vi har brug for det akademiske mindset, det ekstra faglige kritiske niveau – når vi skal byde ind på opgaver med mere ansvar og kompleksitet. Vi skal sikre, at vores anseelse som fysioterapeuter bliver højet, så vi får flere argumenter for at få en højere løn og bedre vilkår, når vi forhandler med arbejdsgiverne.

Rundt omkring i landet findes der tusindvis af knalddygtige fysioterapeuter, der yder formidabel fysioterapi, og som løbende videre- og efteruddanner sig og tilpasser sig arbejdsmarkedets behov.

Sundhedsstyrelsens direktør Søren Brostrøm har med stor anerkendelse rost de mange fysioterapeuter, der videreuddanner sig. ”I er for vilde”, var ordene, da han besøgte os i Holmbladsgade.

En ros jeg straks viderebringer til jer.

Men det er vigtigt, at vi har alle medlemmer med. Jeg kommer selv fra et læringsmiljø, og det er min holdning, at vi alle er nødt til kontinuerligt at lære for ikke at gå i stå. Livslang læring er et begreb, der fylder i debatten – også her i foreningen.

Hovedbestyrelsen og jeg inviterer således til dialog om, hvordan vi bedst sikrer både professionens legitimitet og den enkelte fysioterapeuts faglige løft.

Samtidig vil jeg gerne understrege, at dette pejlemærke har flere sider. Jeg ønsker ikke blot en udvikling i vores fysioterapifaglige kompetencer. Det er mit ønske, at vi også udvikler foreningens interne uddannelser.

Vi har brug for en ny TR-uddannelse, som også omfatter fællestillidsrepræsentanterne og vores arbejdsmiljørepræsentanter. Det arbejde har TR-rådet sat i gang.

Vi skal have de rigtige tilbud til de medlemmer, der er valgt til samarbejdsorganer i både det offentlige og private, og til medlemmer, der ønsker at fremme deres bestyrelsesmæssige kompetencer. Det arbejde bliver sat i gang.

Højne fagligheder er således ikke en entydig størrelse.

Jeg ønsker at inddrage både de faglige selskaber, DSF, TR-råd, lederråd, HB, regionsbestyrelser, SU-er og ja alle, der har lyst til at bidrage med at udvikle og professionalisere vores forening.

Tilfredse medlemmer og resultater ved forhandlingerne er to af de vigtigste mål for mig og HB.

Det er dog helt afgørende, at vi prioriterer den politiske interessevaretagelse, så vi sikrer, at Danske Fysioterapeuter får den nødvendige indflydelse på, hvordan vi i fremtiden udvikler vores velfærdssamfund.

Vi er ikke den største aktør.

Men vi har masser af løsninger at tilbyde.

Det er afgørende for en forening som vores, at vi forstår at byde os til og være relevante – også for det politiske niveau.

Politisk interessevaretagelse og synlighed om resultaterne er vigtige brikker i vores arbejde i den kommende periode.

Dette leder mig videre til det fjerde pejlemærke: Forebyggelse.

Menneskekroppen er skabt til bevægelse. Vi har hylde meter med dokumentation for, at bevægelse forebygger sygdom, ikke kun i muskler, sener og led, men også alverdens biomarkører, sygdomme og tilstande.

Fysioterapeuter har kompetencerne til at motivere, stimulere, aktivere og promovere bevægelse.

Vores slogan er: *Vi holder mennesker i bevægelse*

Jeg kunne godt tænke mig, at vi i praksis ændrede det til:

Danske Fysioterapeuter sætter mennesker i bevægelse!

Aktive skal være mere aktive. Inaktive skal i gang.

Det er nødvendigt for det enkelte menneskes skyld – men også for samfundets skyld.

Vi skal promovere forebyggelse og dens mange helende effekter, i regionerne, i kommunerne, på arbejdspladserne, på skolerne, i arkitekturen, i kulturen, i politikken, over alt.

Vi skal have max fokus på at fremme befolkningens sundhed.

Når vi forebygger, gør vi noget for menneskers potentiale for at blive sund eller sundere. Vi forløser potentialer.

Det leder mig direkte videre til det femte og sidste pejlemærke.

Siden 2. verdenskrig har vi indrettet sundhedsvæsenet ud fra den forståelse, at når man er syg, skyldes det en fejl, der skal fikses, og at der skal drages omsorg og pleje for den enkelte, indtil vedkommende er rask.

Vi bliver dygtigere og hurtigere til at finde fejl, hvilket betyder, at der bliver flere og flere syge, med flere sygdomme, og de skal alle fikses. Samtidig lever vi længere, og kan dermed være patienter i længere tid – og det samtidig med at manglen på medarbejdere i den erhvervsdygtige alder er kritisk.

Og det er her, fysioterapeuter er nøglen.

Tidligere i år udkom den nye udgave af "Hvidbog om rehabilitering", som vi også har valgt at forære jer i dag.

Med hvidbogen har vi fået et mere nutidigt, præcist og fælles sprog for rehabilitering – på tværs af faggrupper og sektorer. På side 22 står der: *”Formålet med rehabilitering er, at muliggøre et meningsfuldt liv med bedst mulig aktivitet og deltagelse, mestring og livskvalitet”*.

Hvidbogen er på mange måder banebrydende i sin tilgang til de mennesker, vi har i vores varetægt – og det er tydeligt at mærke, at fagpersonerne, interessenterne og politikere i højere grad end tidligere har taget budskaberne til sig.

Vi skal investere i mennesker og de ressourcer, hver enkelt af os, besidder. Jeg er helt med på, at vi har talt om rehabilitering i årevis.

Og det er fair, at nogle sidder med en følelse af, at det er gammel vin på nye flasker – og det er noget af det jo også. Men som bekendt smager lagret vin jo ofte bedre, har mere fylde, har en kraftigere, mere blød og rund smag, - med en længere eftersmag og en elegant finish.

Jeg tror på, at rehabilitering – at synet på det enkelte menneskes muligheder – er en nødvendig tilgang for at bringe velfærdssamfundet ud af krisen og videre på rette spor.

Den rehabiliterende praksis begynder, så snart borgeren oplever smerte eller funktionstab. Det er her, vores kompetencer kommer i spil – netop for *”At muliggøre et meningsfuldt liv med bedst mulig aktivitet og deltagelse, mestring og livskvalitet”*.

Vi skal ikke kravle op i et elfenbenstårn, men vise politikerne, hvordan det rehabiliterende mindset og praksis giver samfundet merværdi.

Jeg går til arbejdet med stor optimisme, og har indtil nu oplevet at blive hørt og anerkendt for potentialet i den rehabiliterende tilgang i de samtaler, jeg har haft på Christiansborg, i Sundhedsstyrelsen og med patientforeninger.

Som jeg sagde i begyndelsen, ser jeg et stort uforløst potentiale for Danske Fysioterapeuter. Og jeg tror på, at vi med fem stærke pejlemærker kan få en klar retning for vores arbejde i de kommende år – og sammen kan skabe store resultater.

Men det kræver noget af os alle. Jeg håber, at I vil tage beretningen til jer – og at I vil se det som en invitation til at bidrage konstruktivt til den opgave, vi står med, - på samme måde, som jeg allerede inddrager og involverer medlemmerne i det politiske arbejde.

Vi skal turde fokusere vores kræfter på de store opgaver – vores medlemmers tilfredshed og de store samfundsudfordringer, vi kan bidrage til at løse.

Når vi går fra hinanden om tre dage, håber jeg, at vi er nået til enighed om rammerne for vores indre demokrati. Og at vi fra på mandag kan hæve blikket og komme i gang med at sætte liv i de mere udadrettede pejlemærker.

Jeg lovede jer i begyndelsen af min beretning, at vi nok skal få styr på det sammen. Jeg regner med jer. Og I kan regne med mig.

Jeg regner med, at I vil bidrage aktivt, engageret og med stor faglighed. Det er vejen til, at Danske Fysioterapeuter vil stå endnu stærkere som forening i fremtiden.

TAK!